КОПІЯ

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Пирогова, 29, м. Вінниця, 21018, тел./факс (0432)55-80-00, (0432)55-80-06 E-mail: inbox@vn.arbitr.gov.ua

УХВАЛА

"31" серпня 2020 р. **Справа № 902/1129/15(902/579/20)**

Господарський суд Вінницької області у складі: головуючий суддя Тісецький С.С., секретар судового засідання Поцалюк Н.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду матеріали у справі

за заявою: Державного публічного акціонерного товариства "Національна акціонерна компанія "Укрaгролізинг" (вул. Мечникова, 16-а, м. Київ, 01601) в особі Вінницької філії Національної акціонерної компанії "Укрaгролізинг" (вул. Острозького, 54, м. Вінниця, 21009)

до: Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" (вул.Черняхівського, 2-а, с. Купчинці, Вінницька обл., Іллінецький р-н, 22735)

про визнання банкрутом

за участю :

арбітражного керуючого (ліквідатора) Демчана О.І., за посвідченням

від ДПАТ "НАК "Укрaгролізинг": Шалигіна В.І., за довіреністю

від Головного управління ДПС у Вінницькій області : Формуга І.Ю., за довіреністю

В С Т А Н О В И В :

В провадженні Господарського суду Вінницької області перебуває справа №902/1129/15 за заявою ДПАТ "НАК "Укрaгролізинг" в особі Вінницької філії НАК "Укрaгролізинг" про банкрутство ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

Провадження у даній справі перебуває на стадії ліквідаційної процедури.

Так, ухвалою суду від 17.03.2020 року продовжено строк ліквідаційної процедури банкрута та повноважень ліквідатора - арбітражного керуючого Демчана О.І. у справі до 21.09.2020 року.

Під час перебування судді Тісецького С.С. у відпустці, 09.06.2020 року до суду від ліквідатора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" арбітражного керуючого Демчана О.І. надійшла заява № 02-57/118 від 01.06.2020 року до Гораєвської Людмили Василівни та Гораєвського Ігоря Леонідовича про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" у зв'язку з доведенням до банкрутства; та стягнення солідарно з Гораєвської Людмили Василівни та Гораєвського Ігоря Леонідовича на користь банкрута грошових коштів в сумі 1 164 734,91 грн субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника, у зв'язку з доведенням до банкрутства.

В подальшому, ухвалою суду від 15.06.2020 року було призначено заяву арбітражного керуючого (ліквідатора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія") Демчана О.І. № 02-57/118 від 01.06.2020 року до Гораєвської Людмили Василівни та Гораєвського Ігоря Леонідовича про покладення субсидіарної відповідальності у справі № 902/1129/15 (902/579/20) до розгляду в судовому засіданні на 31.08.2020 року.

На визначену дату, в судове засідання з'явилися представники ДПАТ "НАК

Вх. № 6312 /02-57
«14» 09 2020 р.

*3*1597366*1*0*

"Украгролізинг", Головного управління ДПС у Вінницькій області та ліквідатор боржника.

Водночас, Гораєвська Л.В. та Гораєвський І.Л. в судове засідання з'явилися.

При цьому, судом встановлено, що ухвали суду від 15.06.2020 року надіслані Гораєвській Л.В. та Гораєвському І.Л. за вказаною у заяві № 02-57/118 від 01.06.2020 року адресою : вул. Борисоглібська, 17/1, кв.6, м. Київ, 04070, повернулися до суду із поштовою відміткою "адресат відсутній за вказаною адресою".

Також, судом встановлено, що 25.08.2020 року від Гораєвської Л.В. до суду надійшов відзив б/н від 17.08.2020 року на заяву про покладення субсидіарної відповідальності, до якого долучена, зокрема, заява б/н від 17.08.2020 року про застосування строків позовної давності.

Окрім того, 25.08.2020 року від Гораєвського І.Л. до суду надійшли такі документи : клопотання б/н від 19.08.2020 року про продовження процесуального строку на подання відзиву на позовну заяву, до якого долучено відзив б/н та дати на заяву про покладення субсидіарної відповідальності; заява б/н від 19.08.2020 року про застосування строків позовної давності.

Судом були оглянуті подані документи та долучені до матеріалів справи.

Поряд з цим, суд звертає увагу на те, що відповідно до пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Законом України від 17.07.1997 р. (Закон України від 17.07.1997 р. № 475/97 - ВР), кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Перебіг строків судового розгляду у цивільних справах починається з часу надходження позовної заяви до суду, а закінчується ухваленням остаточного рішення у справі, якщо воно не на користь особи (справа "Скопелліті проти Італії" від 23.11.1993 р.), або виконанням рішення, ухваленого на користь особи (справа "Папахелас проти Греції" від 25.03.1999 р.).

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінки сторін, предмету спору. Нездатність суду неефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням частини 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (параграфи 66, 69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005 р. у справі "Смірнова проти України").

Суд нагадує, що роль національних суддів полягає у швидкому та ефективному розгляді справ (&51 рішення Європейського суду з прав людини від 30.11.2006 р. у справі "Красношапка проти України").

До того ж організація провадження таким чином, щоб воно було швидким та ефективним, є завданням саме національних судів (див. рішення Суду у справі Білий проти України, no. 14475/03, від 21.10.2010).

Згідно ч. 1 ст. 202 ГПК України, неявка у судове засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цією статтею.

Відповідно до п. 4 ч. 6 ст. 242 ГПК України, днем вручення судового рішення є день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати копію судового рішення чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, повідомленою цією особою суду.

Суд звертає увагу на те, що у поданих відзивах та на поштових конвертах, в яких надійшли до суду відповідні документи, вказана адреса відправників, а саме : вул.Борисоглібська, 17/1, кв.6, м. Київ, 04070.

Враховуючи викладене, суд вважає, що вжив всі залежні від нього заходи для повідомлення Гораєвської Л.В. та Гораєвського І.Л. належним чином про час і місце розгляду судової справи і забезпечення явки останніх в судове засідання для реалізації

ними права на судовий захист своїх прав та інтересів.

Зважаючи на те, що Гораєвську Л.В. та Гораєвського І.Л. повідомлено про дату та час розгляду вищевказаної заяви, останніми надано відзиви на заяву, суд оглянувши матеріали справи, дійшов висновку про відсутність підстав, передбачених ст. 202 ГПК України для відкладення розгляду справи.

Також, ліквідатор боржника та представники учасників справи, вказали про можливість розгляду справи за наявної явки сторін.

В ході розгляду справи, ліквідатор боржника підтримав вимоги заяви № 02-57/118 від 01.06.2020 року про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" у зв'язку з доведенням до банкрутства та заперечив щодо заяви про застосування строків позовної давності.

Представник ДПАТ "НАК "Укрaгролізинг" підтримала заяву арбітражного керуючого у повному обсязі.

Представник Головного управління ДПС у Вінницькій області, поклалася на розсуд суду щодо вирішення цієї заяви.

Заслухавши пояснення арбітражного керуючого та представників учасників справи, оглянувши матеріали поданої заяви, надавши юридичну оцінку поданих до справи доказів, суд встановив наступне.

За змістом заяви № 02-57/118 від 01.06.2020 року, ліквідатор попередньо звертався до суду із заявою про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями банкрута на Рябошапку О.Ю., Гораєвську Л.В., ТОВ "Гор.Інвест" та Конарєву Г.В. Однак, ухвалою суду від 09.09.2019 у справі № 902/1129/15 відмовлено в задоволенні заяви ліквідатора.

Основна підстава для відмови у задоволенні заяви ліквідатора - наявність відкритого кримінального провадження № 12016020150000371, за ст. 191 КК України та цивільного позову у межах кримінального провадження про відшкодування на користь ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" (далі - ТОВ "БАК") майнової шкоди та відсутність відомостей про результати кримінального провадження.

Водночас, ліквідатор повідомляє, що слідчим СВ Іллінецького ВП Гайсинського ВП ГУНП у Вінницькій області капітаном поліції Цвітком В.М. 27.05.2020 прийнято постанову про закриття кримінального провадження № 12016020150000371 від 26.10.2016. Одночасно у постанові як одна із підстав закриття зазначається про наявність спірного питання в цивільному або господарському порядку. Кримінальне провадження закрито на стадії досудового розслідування тому цивільний позов не розглядався.

Водночас, основними запереченнями відповідачів проти заяви ліквідатора були:

- заява подана передчасно, адже встановлено наявність зареєстрованого за банкрутом майна, яке не реалізоване в рамках виконавчого, - автомобіль марки САЗ 3502 з д.н.з. АВ9261ВА, номер шасі № XTH531400H0134740;

- наявність судової справи № 120/474/19-а про повернення переплат в сумі 146 181,5 грн. по податку "суми ПДВ, що залишаються у розпорядженні с\г підприємства згідно ст.209 ПКУ".

Однак, на дату звернення із заявою до суду, вказані обставини перестали існувати.

Разом з тим, ліквідатором від ДП "Сетам" отримано відомості про те, що т/з САЗ 3502 з д.н.з. АВ9261ВА, номер шасі № XTH531400H0134740 не реалізовувався, а на зберіганні перебував автомобіль САЗ 3502 з д.н.з. АВ9261ВА, номер шасі 330720N1432330. Ліквідатором з'ясовано, що т/з із номером шасі 330720N1432330 взагалі не зареєстровано за ТОВ "БАК".

Таким чином, в ліквідаційній процедурі банкрута т/з не виявлено.

У адміністративній справі № 120/474/19-а відмовлено у задоволенні вимог про повернення переплат із податків та зборів.

Зокрема, у постанові Сьомого апеляційного адміністративного суду від 03.12.2019 у справі № 120/474/19-а вказано, що право на повернення переплат у підприємства виникло ще 13.08.2012, а строк на подання заяви для повернення переплат - 1095 днів є пропущеним.

Постановою суду апеляційної інстанції від 03.12.2019 задоволено апеляційну скаргу

ГУ ДФС у Вінницькій області, рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 25.06.2019 про задоволення вимог ліквідатора ТОВ "БАК" про повернення переплат - скасовано.

Таким чином, у судовій справі №120/474/19-а встановлено відсутність правових підстав для повернення переплат із ПДВ, які виникли у 2012 та не були своєчасно повернуті на користь підприємства.

Отже, у межах ліквідаційної процедури ТОВ "БАК", яка триває більше 4-ох років, не виявлено будь-яких активів за рахунок яких можливе задоволення вимог кредиторів.

Водночас, під час здійснення повноважень ліквідатора Боржника, виявлено наступні обставини, які є підставою для застосування субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями Боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства до Гораєвської Л.Б. та Гораєвського І.Л, які виконували повноваження посадових осіб банкрута.

Загальна сума кредиторської заборгованості ТОВ "БАК" складає **1 164 734,91 грн** (ухвали суду від 03.11.2015, 08.06.2016, 23.10.2018 у справі № 902/1129/15).

За результатами здійснення процедури розпорядження майном 26.08.2015 будь-яких майнових активів не виявлено, що також встановлено у постанові Господарського суду Вінницької області від 15.12.2015 у справі № 902/1129/19 про визнання боржника банкрутом.

Ліквідатором встановлено, що у період до 2012 ТОВ "БАК" мало значні майнові активи, здійснювало господарську діяльність та отримувало прибуток.

Зокрема, згідно балансу на 31.12.2011 на підприємстві на кінець звітного періоду обліковувалися активи на загальну суму 13 085 000,00 грн, в т.ч.: основні засоби балансовою вартістю 8 323 000,00 грн (залишкова вартість); дебіторська заборгованість балансовою вартістю 910 000,00 грн.

Згідно Звіту про фінансові результати за 2011 підприємство за звітний період отримало чистий прибуток у розмірі 2,7 млн. грн.

Ліквідатором виявлено, що станом на 01.01.2013 за підприємством на праві оренди обліковувалось 184 земельні ділянки з цільовим призначенням - для ведення сільськогосподарського товарного виробництва, що підтверджується листом ГУ Держгеокадастру у Вінницькій області від 28.11.2018 вих. № 0-2-0.172-593/123-18.

Ліквідатором визначено, що у період із 2007 по 2011 за підприємством було зареєстровано 9 одиниць сільськогосподарської техніки та обліковується 34 одиниці т/з, що підтверджується листами ГУ Держпродспоживслужби у Вінницькій області від 14.11.2018 №02-10/5484, РСЦ МВС України у Вінницькій області від 09.01.2019 № 31/2-55.

Пунктом 3.1 Статуту ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" визначено, що товариство створюється з метою здійснення підприємницької діяльності та реалізації на основі отриманого прибутку інтересів учасників товариства.

Однак, на переконання заявника, Гораєвською Л.В. та Гораєвським І.Л., грубо порушено п. 3.1 Статуту ТОВ "БАК", зважаючи на такі обставини.

Згідно протоколу загальних зборів учасників ТОВ "БАК" від 11.03.2010 № 4, крім іншого, вирішено: виключити СТОВ "Довіра" із складу учасників товариства та прийняти до участі в товаристві Гораєвську Людмилу Василівну із розміром частки в статутному фонді 90%; обрати директором Гораєвського Ігоря Леонідовича.

Таким чином, згідно протоколу № 4 від 11.03.2010, Гораєвська Людмила Василівна стала основним учасником ТОВ "БАК" (розмір участі - 90% від його загального розміру статуту) а Гораєвський І.Л. став директором підприємства.

Згідно наказу № 9 від 11.03.2010 Гораєвський І.Л. приступив до виконання обов'язків директора товариства (копія наказу додається).

Наказом № 65 від 24.10.2011 із 24.10.2011 звільнено з посади директора ТОВ "БАК" Гораєвського І.Л. та призначено директором підприємства Гораєвську Людмилу Василівну (копія наказу додається). Гораєвська Л.В. виконувала повноваження директора до 31.01.2012 року.

Згідно витягу № 12816473 від 23.01.2012 Гораєвський І.Л. був учасником ТОВ "БАК" (87360,00 грн - внесок до статутного капіталу) поряд із Гораєвською Л.В. (13 440,00 грн -

внесок до статутного капіталу) та Биховченком І. (13 440,00 грн - внесок до статутного капіталу).

Згідно витягу з ЄДРЮОФОПГФ № 1004787275 від 18.12.2018, із 09.11.2012 керівником ТОВ "БАК" був Рябошапка Олексій Юрійович, який виконував свої повноваження до моменту визнання боржника та відкриття ліквідаційної процедури.

Згідно цього ж витягу 08.11.2012 та 09.11.2012 відбулася зміна складу засновників ТОВ "БАК".

Через тиждень після призначення директором підприємства Гораєвською Л.В., прийнято накази № № 67,67,68 від 01.11.2011 "Про зняття з обліку с/г техніки", якими знято із обліку ТОВ "БАК" с/г техніку та транспортні засоби у загальній кількості 104 одиниці (копії наказів додаються).

Підставою для видачі указаних наказів значиться нібито довгострокове використання техніки та її великий знос.

Однак, транспортні засоби у кількості 20 одиниць, які належали ТОВ "БАК" 30.11.2011 були перереєстровані на ТОВ "КОНТУР-Т" (код ЄДРПОУ 32855060), що доводиться листом РСЦ у Вінницькій області від 13.03.2019 вих. № 31/2-556 (копія листа додається).

При цьому за ТОВ "КОНТУР-Т" зареєстровані ті т/з, які знімалися із обліку ТОВ "БАК" на підставі наказу № 68 від 01.11.2011 нібито через їх довгострокове використання та великий знос (крім бензовозу ЗІЛ 431412, н/причіп ИАП 3754).

02.12.2011 на ТОВ "Контур-Т" було перереєстровано с/г техніку, яка належала ТОВ "БАК", у загальній кількості 45 одиниць, що доводиться копією листа ГУ Держпродспоживслужби від 21.02.2019 вих. № 02-10/1029.

Згідно витягу з ЄДРПОУ станом на 01.01.2012 року, єдиним засновником ТОВ "Контур-Т" була Гораєвська Л.В., а директором Гораєвський І.Л..

Відповідно до виписок по рахунках ТОВ "БАК" будь-які кошти від відчуження майна підприємством не отримано.

Крім того, ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" (код 35041358) було відкрито п/р 26007210189057 та № 26052210189057 у АТ "ПРОКРЕДИТ БАНК".

На ім'я Гораєвський Ігор була відкрита банківська корпоративна картка №417679******2473 та № 417679******9086 через яку знімалися кошти підприємства в особливо великих розмірах.

Із указаних рахунків безпідставно перераховувалися кошти підприємства наступним чином:

1) За період 24.12.2010-24.10.2011 (директор - Гораєвський І.Л.) із поточного рахунку ТОВ "БАК" № 26052210189057 на картковий рахунок підприємства №26052210189057 були перераховані кошти, отримані від діяльності підприємства у загальному розмірі майже 9551500 грн.

За цей період із карткового рахунку ТОВ "БАК" через банківську корпоративну картку, відкрита на ім'я Гораєвський Ігор (417679******2473), були зняті кошти підприємства у загальному розмірі більше 9 899 908 грн;

2) За період із 26.10.2011 - 30.01.2012 (директор - Гораєвська Л.В.) із поточного рахунку ТОВ "БАК" № 26052210189057 на картковий рахунок підприємства №26052210189057 були перераховані кошти, отримані від діяльності підприємства у загальному розмірі майже 8 721 500 грн.

За цей період із карткового рахунку ТОВ "БАК" через банківську корпоративну картку, відкрита на ім'я Горасвський Ігор (417679******2473), були зняті кошти підприємства із карткового рахунку ТОВ "БАК" у загальному розмірі 8 242 000 грн. При цьому, у цей період Гораєвський І.Л., уже не був ні керівником, ні учасником підприємства;

3) За період із 06.01.2012 по 04.03.2012 через банківську корпоративну картку, відкрита на ім'я Гораєвський Ігор (417679******9086), були зняті кошти підприємства із карткового рахунку ТОВ "БАК" у загальному розмірі близько 450 650 грн.

Таким чином, за період із 24.12.2010 по 30.01.2012р із поточного рахунку ТОВ "БАК" №26052210189057, відкритий у АТ "ПРОКРЕДИТ БАНК", на картковий рахунок

підприємства № 26052210189057 були перераховані кошти, отримані від діяльності підприємства у загальному розмірі майже 18 773 00 грн.

За період із 24.12.2010 по 04.03.2012 через банківські корпоративні картки, відкриті на ім'я Гораєвський Ігор (417679******2473, 417679******9086), були зняті кошти підприємства із карткового рахунку ТОВ "БАК" у загальному розмірі близько 18592558 грн.

При цьому, у ліквідатора відсутні будь-які документи про правові підстави для їх зняття і використання.

Також, рішенням Господарського суду Вінницької області від 14.10.2011 у справі №9/101/2011/5003 визнано недійсними рішення, прийняті загальними зборами учасників ТОВ "БАК", які оформлені Протоколом № 4 від 11 березня 2010 року.

У цій справі встановлено незаконне прийняття на загальних зборах учасників ТОВ "БАК" 11.03.2010 рішення про виключення із складу товариства ТОВ "Довіра" (90% участі) та включення Гораєвської Л.В. (набуто 90% участі), обрання директором Гораєвського І.Л..

За наслідками апеляційного провадження (постанова від 23.12.2011) рішення в частині визнання недійсним рішень загальних зборів залишено в силі.

Рішенням Господарського суду Вінницької області від 13.10.2011 у справі №9/129/2011/5003 визнано недійсним з моменту укладення договір купівлі-продажу частки ТОВ "БАК" від 10.03.2010, укладений між ТОВ "Довіра" та Гораєвською Л.В..

Гораєвська Л.В., не маючи повноважень, оскільки недійсний правочин не породжує правових наслідків, протягом листопада 2011 від імені ТОВ "БАК" уклала 376 угоди про розірвання договорів оренди земельних ділянок, що позбавило товариство можливості використовувати земельні ділянки в господарській діяльності та отримувати від цього дохід.

Зокрема, у провадженні Вінницького окружного адміністративного суду перебувала справа № 2а/0270/2398/12 за позовом прокурора Іллінецького району Вінницької області до відділу Держкомзему в Іллінецькому районі Вінницької області, треті особи - ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", ТОВ "Контур-Т", фізичні особи власники земельних ділянок (паїв) про скасування записів про здійснення державної реєстрації та зобов'язання вчинити дії.

У межах справи № 2а/0270/2398/12 встановлено, що між ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" та власниками земельних ділянок, які є третіми особами у справі, укладені договори оренди земельних ділянок для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

В період з 17.02.2012 по 29.03.2012 відділом Держкомзему в Іллінецькому районі Вінницької області проведено державну реєстрацію 376 угод про розірвання зазначених договорів. Ці угоди укладено між власниками земельних ділянок та ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" від імені, які підписані директором ОСОБА_366.

У справі встановлено, що угоди про розірвання договорів оренди земельних ділянок підписувалися директором ТОВ "БАК" протягом листопада 2011 особою без належних повноважень, тобто в період, коли директором була Гораєвська Л.В..

Обставини укладення угод про розірвання договорів оренди земельних ділянок учасниками справи № 2а/0270/2398/12 не заперечувалися.

У справі № 207/2033/2012 встановлено, що Гораєвський І.Л. обвинувачувався в скоєнні кримінальних правопорушень за ст. ч. 4 ст. 190, ч. 1 ст. 209, ч.1,4 ст. 358 КК України.

Гораєвський І.Л., обвинувачувався в тому, що незаконно заволодів с/г технікою СТОВ "Камсит" та в подальшому за посередництвом ТОВ "БАК" здійснював легалізацію отримання техніки з метою її перереєстрації на ТОВ "Контур-Т", де був директором та співзасновником.

Рябошапка О.Ю., який займав посаду директора ТОВ "БАК" із 09.11.2012, у відзиві б/н від 15.04.2019 (наявний в матеріалах справи) повідомив, що після призначення його директором ТОВ "БАК" 09.11.2012 ніяке майно товариства попереднім керівництвом не передавалося, а в подальшому у віданні Рябошапки О.Ю., ніякого майна не перебувало і не було ввірено.

У клопотанні ТОВ "Гор.Інвест" про залучення у якості співвідповідача у справі №902/1129/15 Гораєвського І.Л., наявне в матеріалах справи, зазначається, що Гораєвський І.Л., перебуваючи на посаді директора ТОВ "БАК", вчиняв умисні протиправні дії в період із травня 2011 по грудень 2011, пов'язані із виведенням с/г земель, які перебували в оренді ТОВ "БАК" на користь ТОВ "Контур-Т", учасником та директором якого був до липня 2012, а також основних засобів - автомобілів, с/г техніки, причепів на ТОВ "Контур-Т".

Вказані обставини та судові рішення, на переконання ліквідатора доводять, що активи ТОВ "БАК" (т/з - 20 одиниць), с/г техніка (45 одиниць) та право оренди земельних ділянок с/г призначення (376 угод) в період 2011, безкоштовно, без будь-якого економічного ефекту для товариства, внаслідок протиправних дій неповноважної директорки Гораєвської І.Л., були відчужені/перереєстровані на ТОВ "Контур-Т", де керівником був Гораєвський І.Л., а учасником була Гораєвська Л.В..

Внаслідок протиправних дій неповноважних осіб Гораєвського І.Л. та Гораєвської Л.В., в період із 2011 фактично всі активи ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" (в т.ч. грошові кошти товариства у загальному розмірі 18,5 млн.грн) були відчужені на користь третіх заінтересованих осіб, внаслідок чого товариство із 2012 припинило господарську діяльність (згідно листа ГУ статистики у Вінницькій області від 21.11.2018 останній фінансовий звіт надано до ГУ статистики за 2011) та не змогло погасити заборгованість перед кредиторами у розмірі 1 164 734,91 грн, що стало наслідком порушення справи про банкрутство боржника ухвалою Господарського суду Вінницької області від 26.08.2015 року.

За цих обставин, розмір субсидіарної відповідальності у даній справі складає 1164734,91 грн.

Відповідні обставини свідчать про порушення Гораєвським І.Л. та Гораєвською Л.В. ст. 3.1 Статуту ТОВ "Біопаливпа аграрна компанія", ч. 2 ст. 1 Закону України "Про господарські товариства", ч. 2 ст. 3, ч. 1 ст. 42 ГК України, а саме прийняття управлінських рішень без мети одержання прибутку підприємством та порушення ч. 3 ст. 42 ГК України та ч.1 ст.15 Закону України "Про господарські товариства", а саме порушення порядку розподілу прибутку.

Враховуючи викладене, ліквідатор боржника просить суд покласти субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" у розмірі 1 164 734,91 грн, у зв'язку з доведенням товариства до банкрутства на Гораєвську Людмилу Василівну та Гораєвського Ігоря Леонідовича та стягнути солідарно із вказаних осіб зазначену суму коштів на користь ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

На підтвердження обставин, викладених у заяві, ліквідатором додані відповідні докази.

Відповідно до відзиву Гораєвської Л.В. б/н від 17.08.2020 року на заяву про покладення субсидіарної відповідальності, повідомлено наступне.

Враховуючи, що ліквідатором ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" - арбітражним керуючим Демчаном О.І., вже пред'являлись вимоги щодо покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" та усі обставини щодо неправомірності дій за час перебування Гораєвської Л.В. на посаді директора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" було спростовано, про що свідчить ухвала суду від 09.09.2019 року по справі № 902/1129/15, яка набрала законної сили, тому пред'явлення повторного позову є незаконним.

Водночас, обставини щодо неправомірного виведення активів із власності підприємства не відповідають дійсності, а дії вчинені Гораєвською Л.В. на посаді директора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" було наслідком прийнятого рішенням зборів учасників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" та були спрямовані на погашення боргових зобов'язань, які виникли на підставі наказів Господарського суду Вінницької області у справі № 2/115-08 та № 2/121-08 від 26.08.2008 року (копії містяться в матеріалах справи).

Крім того, рішення загальних зборів учасників товариства за протоколом № 13 від

24.10.2011 року, яким Гораєвську Л.В. призначено директором не оскаржувалось та не скасовано.

Судовий спір у справі № 2а/0270/2398/12 який було ініційовано ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" щодо скасування державної реєстрації угод про розірвання договорів оренди земельних ділянок на підставі ухвали Вінницького окружного адміністративного суду від 04.04.2014 року було залишено без розгляду, (як вбачається з єдиного державного реєстру судових рішень відповідна ухвала суду не оскаржувалась та набрала законної сили).

Таким чином, усі викладені арбітражним керуючим обставини щодо незаконних/неправомірних дій, та ніби завдання матеріальних збитків (доведення до банкрутства) ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" під час керівництва Гораєвської Л.В. є лише міркуваннями, проте жодним чином не свідчать ні про завдання збитків, ні про його розмір, а тим не свідчать про взаємозв'язок дій вчинених в 2011 році і виникненням обставин неплатоспроможності ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

При цьому, матеріали заяви не містять доказів здійснення Гораєвською Л.В. саме навмисних дій, а також притягнення її до кримінальної відповідальності у встановленому законом порядку.

Таким чином, відсутність будь-яких доказів порушення Гораєвською Л.В. при здійсненні службових обов'язків норм господарського, цивільного або кримінального права, та доказів наявності ознак дій з доведення до банкрутства мають лише характер припущень, які не можуть слугувати покладенням на Гораєвську Л.В. обов'язку субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" у зв'язку з доведенням до банкрутства на керівників та учасників боржника.

Також, постановою слідчого слідчого СВ Іллінецького ВП Гайсинського ВП ГУНП у Вінницькій області від 27.05.2020 року кримінальне провадження за номером 12016020150000371 за фактом розтрати майна належного ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого за ч. 1 ст.191 КК України було закрито, у зв'язку з відсутністю події кримінального правопорушення, на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України.

У відповідній постанові слідчого на момент закриття провадження у справі було чітко встановлено, що "по даний час доказів, які б могли підтвердити вину Рябошапка О.Ю. та інших осіб не встановлено".

Стосовно заборгованості ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" перед кредиторами, у відзиві повідомляється, що заборгованість виникла у період 2012-2015 р., коли Гораєвська Л.В., вже не мала жодних трудових та цивільних відносин з ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

Водночас, за змістом заяви про застосування строків позовної давності б/н від 17.08.2020 року, відповідно до Методичних рекомендацій щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства, затверджених наказом Міністерства економіки України від 19 січня 2006 р. № 14, визначення ознак дій з доведення до банкрутства здійснюється за період, що починається за три роки до дати порушення справи про банкрутство. Натомість, справа відносно ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" порушена 17.08.2015 р., тоді як предметом посилань ліквідатором ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" на нібито вчинення Гораєвською Л.В. дій спрямованих на незаконне виведення активів підприємства є кінець 2011 року, тобто дії вчинені зі спливом трьох років до порушення справи про банкрутство.

На підставі зазначеного, Гораєвська Л.В. просить суд застосувати до пред'явлених до неї спірних вимог положення ч. 3 ст. 267 Цивільного Кодексу України, та відмовити у задоволенні пред'явлених вимог у зв'язку із спливом строку позовної давності.

Поряд з цим, відповідно до матеріалів заяви, ліквідатору Сокольваку М.В. (попередній ліквідатор) було відомо про відсутність майна у ліквідаційній масі, що викликало необхідність оцінки фінансового стану боржника з одночасним встановленням наявності (чи відсутності) вини учасників товариства та його керівника у доведенні боржника до банкрутства. Саме з 2016 року цього часу у ліквідатора боржника виникло право пред'явити

вимогу до учасників товариства та його керівника у зв'язку з доведенням боржника до банкрутства, про стягнення коштів до ліквідаційної маси.

Однак, заява про покладання субсидіарної відповідальності на відповідачів, в тому числі до Гораєвської Л.В. подана повторно ліквідатором 09.06.2020 року, тобто минуло більше трьох років від дня порушення цієї справи про банкрутство та визнання боржника банкрутом, а також понад сім років з того часу, коли Гораєвська Л.В. здійснювала повноваження директора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" та на неправомірність яких ніби вказує ліквідатор.

Окрім того, у відзиві вказується, що ліквідатор ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" Демчан О.І. звернувся до суду з відповідним позовом в інтересах ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", так і нове керівництво ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" протягом 2012-2015 року, вбачаючи будь-які порушення попереднього керівництва, які призвели до неправомірних втрат активів підприємства, мало право звернутися за захистом порушених прав та інтересів ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" з вимогами до Гораєвської Л.В. та попередніх керівників підприємства. Однак, жодних вимог до Гораєвської Л.В., за вчинені нею дії, як керівника підприємства в 2011 році до цього часу не пред'являлось.

Враховуючи вказане, Гораєвська Л.В., просить суд відмовити у задоволенні у задоволенні пред'явлених до неї вимог про покладення покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", у зв'язку з доведенням до банкрутства та стягнення солідарно з іншим відповідачем грошових коштів в сумі 1 164 734,91 грн.

Згідно відзиву Гораєвського І.Л. на заяву про покладення субсидіарної відповідальності, викладені такі заперечення.

Ухвала Господарського суду Вінницької області про порушення провадження у справі про банкрутство ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" датована 26.08.2015, а постанова Господарського суду Вінницької області про визнання банкрутом ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" 15.12.2015 року, отже, початком трирічного період, що передував даті порушення справи про банкрутство є 26.08.2012 року.

Під час пред'явлення позову про покладення субсидіарної відповідальності вбачається, що фактичний аналіз фінансово-господарського стану боржника ліквідатором боржника арбітражним керуючим Демчаном О.І. не здійснений, доказів подання ліквідатором ліквідаційного звіту в порядку Закону про банкрутство матеріали справи не містять, що фактично з урахування значного проміжку час, оскільки Гораєвський І.Л. перебував на посаді директора з 11.03.2010 року - 24.11.2011 року, а після нього до порушення провадження про банкрутство керівництво підприємства здійснювало ще чотири директори, то відповідні обставини, без належного аналізу фінансово-економічного стану підприємства, підтвердженого та складеного на підставі господарської, бухгалтерської та податкової документації підприємства.

Разом з тим, у своїй заяві ліквідатор зазначає про неможливість проведення повноцінного фінансового аналізу ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", у зв'язку з відсутністю документів, через що фактично виявити показники та ознаки дій приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства не є можливим.

Крім того враховуючи той факт, що більшість первинних документів, які містили відомості про господарські операції ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", починаючи з заснування підприємства не збереглись, а про їх втрату та відновлення нове керівництво не заявляло, то підстави вважати саме дії Гораєвського І.Л. такими, що призвели до доведення ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" до банкрутства відсутні.

В свою чергу, Гораєвський І.Л., перебував на посаді директора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" з 11.03.2010 року - 24.11.2011 року, та припинивши трудові відносини з підприємством, зважаючи на значний проміжок часу не може пам'ятати усі господарсько-правові дії, перебуваючи на посаді директора, а також не може пам'ятати про фінансовий стан активів та пасивів підприємства, хоча пам'ятає, що підприємство їх мало та продовжувало здійснювати свою діяльність. Про це в свою чергу і свідчать як самі матеріали справи так і неодноразова зміна керівництва протягом 2012-2015 років.

Стосовно техніки, яка була перереєстрована на ТОВ "Контур-Т", надано наступні пояснення:

27.07.2007 року відбулись загальні збори учасників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", як вищого орган управління товариством відповідно до ЗУ "Господарські товариства", що оформлені протоколом № 2/1, на яких були прийняті рішення про купівлю 25 тракторів у ФОП "Гораєвський І.Л." на суму 700 000,00 грн. та купівлю автомобільного вантажного транспорта у ФОП "Гораєвська Л.В." на суму 1 000 000,00 грн.

27.07.2007 року ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" було укладено з ФОП "Гораєвський І.Л." договір № 3 купівлі-продажу 25 тракторів на суму 700 000,00 грн. 28.07.2007 р. ці трактори були передані за актом приймання-передачі.

02.04.2008 року було укладено з ФОП "Гораєвська Л.В." договір № 8 купівлі-продажу автомобільного вантажного транспорту на суму 1 000 000,00 грн. Того ж самого дня за актом приймання-передачі автотранспорт був переданий ТОВ "Біопаливна аграрна компанія". Затримка у часі пояснюється тим, що ФОП "Гораєвській Л.В." довелось звертатись до Іллінецького районного суду Вінницької області про скасування обтяжень щодо цього автотранспорту, про що свідчить ухвала суду від 24.04.2008 р. у справі № 2-286.

За цілий рік ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" не змогла розрахуватись з продавцями і тому ФОП "Гораєвський І.Л." звернувся до суду на захист свої порушених прав. Так, 26.08.2008 року Господарським судом Вінницької області були винесені рішення про стягнення з ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" боргу на суму 3 254 943,84 грн. та суму 440 730,00 грн., на підставі чого винесені судові накази (копія наказів додається).

На протязі року, ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" так і не змогло виконати рішення суду і тому ФОП "Гораєвський І.Л." був вимушений звернутись до ВДВС Іллінецького р-ну Вінницької області про примусове стягнення.

18.06.2009 року було відкрито 2 виконавчих провадження на стягнення з ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" на суму 3 254 943,84 грн. та 440 730,00 грн.

21.07.2009 року постановою ВДВС Іллінецького р-ну було накладено арешт на все майно ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

На прикінці 2009 року ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" просило відтермінувати погашення боргу до 31.07.2010 року. ВДВС Іллінецького р-ну звернувся до Господарського суду Вінницької області, яким задоволено клопотання ухвалою від 07.04.2010 року, мотивуючи це тим, що у ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" відсутні грошові кошти на рахунках і виробництво має сезонний характер.

02.08.2010 року відбуваються загальні збори учасників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", як вищого органу управління товариства, на яких приймається рішення у зв'язку з неможливістю розрахуватись з ФОП "Гораєвський І.Л." та ФОП "Гораєвська Л.В." повернути придбану техніку (трактори та автотранспорту) шляхом укладання договору купівлі-продажу з ТОВ "Контур-Т" та укладання угоди про виконання грошового зобов'язання іншою особою.

27.09.2010 року ВДВС Іллінецького р-ну Вінницької області за письмовою заявою ФОП "Гораєвський І.Л." винесено постанови про повернення виконавчого документа стягувану і скасування арешту з майна ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" та інші заходи примусового виконання рішення.

08.11.2011 року ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" на виконання рішень учасників товариства від 02.08.2010 року, як вищого органу управління товариством, для виконання інстуючих та той момент грошових зобов'язань, уклало з ТОВ "Контур-Т" договори купівлі- продажу тракторів та автотранспорту та угоди про переведення боргу перед ФОП "Гораєвський І.Л." та ФОП "Гораєвська Л.В." на ТОВ "Контур-Т".

Однак, арбітражним керуючий при посиланні на відповідний факт перереєстрації техніки, лише вказує на існування майна, тобто активів, проте взагалі не обізнаний в існуванні дебіторської заборгованості станом на 2010-2011 роки, що спотворює фінансово-економічне становище підприємства в цей період.

Таким чином, техніка ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" була відчужена на підставі договорів купівлі-продажу тракторів та автотранспорту та угоди про переведення боргу

*3*1597366*1*0*

перед ФОП "Гораєвський І.Л." та ФОП "Гораєвська Л.В." на ТОВ "Контур-Т" від 08.11.2011 року, а відповідно договори до цього є дійсними, сторонами не оскаржувався, а й відповідно правові підстави вважати їх незаконними та або нікчемними відсутні, що в свою чергу спростовує будь-які доводи щодо умисного виведення майна з обігу підприємства.

Стосовно обвинувачень, що Гораєвський І.Л. ніби незаконно заволодів с/т СТОВ "Камсит" та в подальшому за посередництвом ТОВ "БАК" здійснив легалізацію отримання техніки з метою її перереєстрації на ТОВ "Контур-Т", що ніби підтверджується в постанові Іллінецького районного суду Вінницької області від 15.05.2013 року у справі №207/2033/2012. То, по-перше відповідна постанова була скасована, а кримінальне провадження було повернуто на додаткове дорозслідування.

А по-друге, відповідні обставини є лише фактом існування обвинувачень, які в ході кримінального розслідування не знайшли свого підтвердження, на підставі чого кримінальне провадження було закрито.

Також, грошові кошти, які знімались Гораєвським І.Л. під час керівництва з корпоративної карти, яка була відкрита на ім'я уповноваженої особи, як керівника і використовувалась виключно на діяльність підприємства, в тому числі виплату паїв та інших потреб підприємства. До того ж, існування банківської картки на ім'я Гораєвського І.Л. та зняття з рахунку коштів після зняття Гораєвського І.Л. з займаної посади, тобто після 24.11.2011, жодним чином не свідчить про отримання цих коштів саме останнім, оскільки відповідна карта фактично є рахунком підприємства, і кожний наступний керівник міг змінити картку на своє ім'я, а існуючу карту заблокувати.

Разом з тим, жодним наступним керівником дії або обвинувачень щодо незаконного зняття з рахунків ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" Гораєвським І.Л. грошових коштів підприємства не вчинялось та не заявлялось, тому відповідні доводи є лише припущеннями, що саме Гораєвський І.Л. отримував кошти.

Крім того, заявник лише надає докази існування коштів та їх зняття з рахунку, однак підстав їх отримання використання не зазначає, посилаючись лише на відсутність документів, що в свою чергу перешкоджає встановити істину у справі.

За наведених обставин, Гораєвський І.Л., просить суд відмовити у задоволенні пред'явлених до нього вимог про покладення покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", у зв'язку з доведенням до банкрутства та стягнення солідарно з іншим відповідачем грошових коштів в сумі 1 164 734,91 грн.

Також, у заяві про застосування строків позовної давності б/н від 19.08.2020 року, Гораєвський І.Л., просить застосувати позовну давність та відмовити у задоволенні заяви ліквідатора боржника, з тотожних підстав, які викладені у заяві Гораєвської Л.В. про застовування строків позовної давності б/н від 17.08.2020 року.

З врахуванням встановлених обставин справи, суд дійшов таких висновків.

Частиною 1 ст. 2 ГПК України, визначено, що завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Відповідно до ч. 1, ч. 3 ст. 3 ГПК України, судочинство в господарських судах здійснюється відповідно до Конституції України, цього Кодексу, Закону України "Про міжнародне приватне право", Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Судочинство у господарських судах здійснюється відповідно до закону, чинного на час вчинення окремої процесуальної дії, розгляду і вирішення справи.

За змістом ч. 3 ст. 13 ГПК України, кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

В силу ч. 1, ч. 2 ст. 73 ГПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і

заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Згідно ч. 1 ст. 74 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Відповідно до ч. 1 ст. 76 ГПК України, належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Згідно ч.1, ч.2 ст. 79 ГПК України, достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

За змістом ст. 86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Європейський суд з прав людини у рішенні від 10.02.2010 у справі "Серявін та інші проти України" зауважив, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення.

У справі "Трофимчук проти України" Європейський суд з прав людини також зазначив, що хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітись як вимога детально відповідати на кожен довод.

Як встановлено судом, подана заява мотивована тим, що внаслідок протиправних дій Гораєвського І.Л. та Гораєвської Л.В., які займали посаду директора ТОВ "Біопалива аграрна компанія" в період із 2011 фактично всі активи вказаного товариства були відчужені на користь третіх заінтересованих осіб, внаслідок чого товариство із 2012 припинило господарську діяльність та не змогло погасити заборгованість перед кредиторами у розмірі 1 164 734,91 грн, що стало наслідком порушення справи №902/1129/15 про банкрутство Боржника ухвалою Господарського суду Вінницької області від 26.08.2015 року.

Приписи ст. 1 Кодексу України з процедур банкрутства передбачають, що ліквідатор - арбітражний керуючий, призначений господарським судом для здійснення ліквідаційної процедури.

Відповідно до ч. 2 ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства, під час здійснення своїх повноважень ліквідатор має право заявити вимоги до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства. Розмір зазначених вимог визначається з різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

У разі банкрутства боржника з вини його засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі з вини керівника боржника, які мають право давати обов'язкові для боржника вказівки чи мають змогу іншим чином визначати його дії, на засновників (учасників, акціонерів) боржника - юридичної особи або інших осіб у разі недостатності майна боржника може бути покладена субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями.

Стягнені суми включаються до складу ліквідаційної маси і можуть бути використані

лише для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленому цим Кодексом.

Частина 1 ст. 619 ЦК України визначає, що договором або законом може бути передбачена поряд із відповідальністю боржника додаткова (субсидіарна) відповідальність іншої особи.

Згідно ч. 1, ч. 3 ст. 215 ГК України, у випадках, передбачених законом, суб'єкт підприємництва-боржник, його засновники (учасники), власник майна, а також інші особи несуть юридичну відповідальність за порушення вимог законодавства про банкрутство, зокрема фіктивне банкрутство, приховування банкрутства або умисне доведення до банкрутства.

Умисним банкрутством визнається стійка неплатоспроможність суб'єкта підприємництва, викликана цілеспрямованими діями власника майна або посадової особи суб'єкта підприємництва, якщо це завдало істотної матеріальної шкоди інтересам держави, суспільства або інтересам кредиторів, що охороняються законом.

За змістом п. 8.2.1 статуту ТОВ "Біопалива аграрна компанія", управління поточною діяльністю Товариства здійснюється виконавчим органом - Директором. Директор підзвітний зборам учасників і організовує виконання їх рішень. Директор вирішує всі питання діяльності Товариства, крім тих, які відносяться до виключної компетенції зборів учасників.

Судом встановлено, що згідно наданих доказів за Боржником на кінець звітного періоду (баланс на 31.12.2011) обліковувалися активи на загальну суму 13 085 000,00 грн, в т.ч.: основні засоби балансовою вартістю 8 323 000,00 грн (залишкова вартість); дебіторська заборгованість балансовою вартістю 910 000,00 грн. Також, згідно звіту про фінансові результати за 2011 підприємство за звітний період отримало чистий прибуток у розмірі 2,7 млн. грн.

Крім того, станом на 01.01.2013 за підприємством на праві оренди обліковувалось 184 земельні ділянки з цільовим призначенням - для ведення сільськогосподарського товарного виробництва, що підтверджується листом ГУ Держгеокадастру у Вінницькій області від 28.11.2018 вих. № 0-2-0.172-593/123-18.

Поряд з цим, у період із 2007 по 2011 за підприємством було зареєстровано 9 одиниць сільськогосподарської техніки та обліковується 34 одиниці т/з, що підтверджується листами ГУ Держпродспоживслужби у Вінницькій області від 14.11.2018 № 02-10/5484, РСЦ МВС України у Вінницькій області від 09.01.2019 № 31/2-55.

Отже, ТОВ "Біопалива аграрна компанія" у період 2010 - 2011 р.р., мало майнові активи.

Судом встановлено, що згідно наказу № 9 від 11.03.2010 Гораєвський І.Л., приступив до виконання обов'язків директора товариства

Разом з тим, наказом № 65 від 24.10.2011 із 24.10.2011 звільнено з посади директора ТОВ "Біопалива аграрна компанія" Гораєвського Ігоря Леонідовича та призначено директором підприємства Гораєвську Людмилу Василівну.

В подальшому, директором Гораєвською Л.В., прийнято накази № № 67, 67, 68 від 01.11.2011 року "Про зняття з обліку с/г техніки", якими знято із обліку ТОВ "Біопалива аграрна компанія" с/г техніку та транспортні засоби у загальній кількості 104 одиниці, в зв'язку із довгостроковим використанням техніки та її зносом.

Однак, з матеріалів справи вбачається, що транспортні засоби у кількості 20 одиниць, які були зареєстровані за ТОВ "Біопалива аграрна компанія", 30.11.2011 були перереєстровані на ТОВ "КОНТУР-Т" (код ЄДРПОУ 32855060), що підтверджується листом РСЦ у Вінницькій області № 31/2-556 від 13.03.2019 року.

Слід зазначити, що за ТОВ "Контур-Т", зареєстровані, зокрема, ті т/з, які знімалися із обліку ТОВ "Біопалива аграрна компанія" на підставі наказу № 68 від 01.11.2011 року.

Поряд з цим, 02.12.2011 року за ТОВ "Контур-Т" було заререєстровано с/г техніку, яка належала ТОВ "Біопалива аграрна компанія", у загальній кількості 45 одиниць, що підтверджується листом Головного управління Держпродспоживслужби № 02-10/1029 від 21.02.2019 року.

Суд звертає увагу на те, що згідно витягу з ЄДРПОУ станом на 01.01.2012 року, єдиним засновником ТОВ "Контур-Т" (код ЄДРПОУ 32855060) була Гораєвська Л.В., а керівником Гораєвський І.Л..

За цих обставин, суд приходить до висновку, що наслідком прийняття Гораєвською Л.В. наказів №№ 67, 67, 68 від 01.11.2011 року "Про зняття з обліку с/г техніки" стало відчуження транспортних засобів ТОВ "Біопалива аграрна компанія", частина яких була перереєстрована на пов'язане із Гораєвською Л.В. та Гораєвським І.Л. підприємством - ТОВ "Контур-Т".

Водночас, Гораєвським І.Л. та Гораєвською Л.В., не надано суду доказів на підтвердження викладених у відзивах обставин щодо списання техніки на погашення боргових зобов'язань та укладення договорів купівлі-продажу тракторів і автотранспорту та угоди про переведення боргу перед ФОП "Гораєвський І.Л." та ФОП "Гораєвська Л.В." на ТОВ "Контур-Т", а тому не спростовано наданих ліквідатором документів про списання техніки та її подальшої перереєстрації.

Відтак, зняття з обліку с/г техніки Боржника та переєстрація її на іншу юридичну особу, не може свідчити про правомірність дій Гораєвської Л.В., шляхом прийняття вищевказаних наказів, та вказане майно могло бути використано для погашення вимог кредиторів ТОВ "Біопалива аграрна компанія".

Слід зазначити, що за змістом ухвали суду від 09.09.2019 року по справі №902/1129/15, Рябошапка О.Ю., який займав посаду директора ТОВ "БАК" із 09.11.2012, у відзиві б/н від 15.04.2019 року повідомив, що після призначення його директором ТОВ "БАК" 09.11.2012 ніяке майно товариства попереднім керівництвом не передавалося, а в подальшому у віданні Рябошапки О.Ю., ніякого майна не перебувало і не було ввірено.

Також, згідно матеріалів справи, рішенням Господарського суду Вінницької області від 14.10.2011 року у справі 9/101/2011/5003 за позовом Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Довіра" до Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" про визнання рішень загальних зборів недійсними, визнання недійсним статуту, зобов'язання до вчинення дій, визнано недійсними рішення прийняті загальними зборами учасників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", які оформлені Протоколом №4 Загальних зборів Учасників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" від 11 березня 2010 року; визнано недійсними положення Статуту ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" в частині допущених порушень прав та охоронюваних законом інтересів позивача у редакціях, що зареєстровані після 11 березня 2010 року, залишивши в силі попередню редакцію Статуту ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

Зокрема, у вказаному рішенні господарський суд встановив, що через незаконне прийняття на загальних зборах учасників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" вказаних вище рішень, в тому числі про виключення СТОВ "Довіра" із складу учасників Товариства, про внесення змін до Статуту Товариства, пов'язаних із зміною складу учасників, та про обрання Гораєвського І.Л. директором Товариства, Відповідачем були порушені права Позивача брати участь в управлінні справами Товариства, брати участь у розподілі прибутку Товариства та одержувати його частку (дивіденди), а також вільно, на власний розсуд розпоряджатися своєю часткою у статутному капіталі Товариства у розмірі 90 %.

Також, рішенням Господарського суду Вінницької області від 13.10.2011 року у справі 9/129/2011/5003, визнано з моменту укладання договір купівлі-продажу частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" від 10.03.2010 р., укладеного між Сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю "Довіра" та Гораєвською Людмилою Василівною недійсним.

Крім того, постановою Вінницького апеляційного адміністративного суду від 24.10.2012 року у справі № 2а/0270/2398/12, скасовано записи про здійснення державної реєстрації вчинені в період з 17.02.2012 року по 29.03.2012 року, на підставі звернень власників земельних ділянок про реєстрацію угод про розірвання договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення із земель приватної власності укладених між орендарем - товариством з обмеженою відповідальністю "Біопаливна

аграрна компанія" та власниками земельних ділянок. Скасовано записи про здійснення державної реєстрації договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення із земель приватної власності, укладених між орендарем - товариством з обмеженою відповідальністю "Контур-Т" та власниками земельних ділянок.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 14.05.2014 року, скасовано постанову Вінницького окружного адміністративного суду від 27.07.2012 року і постанову Вінницького апеляційного адміністративного суду від 24.10.2012 року у справі №2а/0270/2398/12; справу направлено до суду першої інстанції на новий розгляд.

Ухвалою суду Вінницького окружного адміністративного суду від 04.08.2014 року у справі № 2а/0270/2398/12, позовну заяву прокурора Іллінецького району Вінницької області, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача - товариство з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" до відділу Держкомзему в Іллінецькому районі Вінницької області, треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача - товариство з обмеженою відповідальністю "Контур-Т" та інші про скасування записів про здійснення державної реєстрації та зобов'язання вчинити дії залишено без розгляду.

Разом з тим, згідно постанови Вінницького апеляційного адміністративного суду, встановлено, що в період з 17.02.2012 року по 29.03.2012 року начальником відділу Держкомзему у Іллінецькому районі Вінницької області проведено реєстрацію 376 угод про розірвання вище зазначених договорів оренди земельних ділянок сільськогосподарського призначення із земель приватної власності, укладених між орендарем -ТОВ "БАК" та власниками земельних ділянок.

Матеріалами справи підтверджується, що рішенням господарського суду Вінницької області від 12.10.2011 року визнано недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ "Бак", що оформлені протоколом № 4 учасників ТОВ "БАК" від 11.03.2010 року. Визнано недійсним положення статуту ТОВ "БАК", в частині допущених порушень прав та охоронюваних законом інтересів позивача у редакціях, що зареєстровані після 11.03.2010 року, залишивши в силі попередню редакцію статуту ТОВ "БАК".

Постановою Рівненського апеляційного господарського суду від 23.12.2011 року, рішення господарського суду Вінницької області в частині визнання недійсними рішень прийнятих загальними зборами учасників ТОВ "БАК" та в частині визнання недійсними положень статуту ТОВ "БАК" залишено без змін.

На момент підписання угод про розірвання договорів оренди землі, Гораєвська Л.В., не була уповноваженим представником ТОВ "БАК", відтак, не мала права на формування волевиявлення товариства як сторони правочину, що підтверджується наявними у справі рішенням Господарського суду Вінницької області від 12.10.2011 року, яке набуло законної сили за наслідками його перегляду Рівненським апеляційним господарським судом відповідно до ухвали від 23.12.2011 року.

Отже, наведені у заяві ліквідатора боржника обставини щодо відсутності повноважень у Гораєвської Л.В. на укладання від імені ТОВ "БАК" угод про розірвання договорів оренди земельних ділянок, підтверджуються вищевказаними рішеннями господарського суду та досліджувалися в ході розгляду справи № 2а/0270/2398/12.

Відтак, укладання Гораєвською Л.В. від імені ТОВ "БАК" угод про розірвання договорів оренди земельних ділянок без повноважень в поєднанні з тим, що основним видом діяльності Боржника є вирощування зернових та технічних культур, позбавило товариство можливості використовувати земельні ділянки в господарській діяльності та отримувати від цього дохід та в подальшому погашати вимоги кредиторів.

Окрім того, судом встановлено, що згідно наданої ліквідатором банківської виписки АТ "Прокредит Банк", за період із 24.12.2010 по 04.03.2012 (із 24.10.2011 року Гораєвський І.Л. припинив виконання повноважень директора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія") через банківські корпоративні картки, відкриті на ім'я Гораєвський Ігор [illegible]2473, 417679******9086), були зняті кошти із карткового рахунку ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" у загальному розмірі близько 18 592 558,00 грн.

У відзиві, Гораєвським І.Л. повідомлено, що кошти знімались та використовувались

виключно для діяльності підприємства, в т.ч., виплати паїв та інших потреб підприємства.

За змістом постанови Верховного Суду від 30.10.2019 року у справі № 906/904/16, притаманною ознакою цивільно-правової відповідальності є те, що особа, яка є відповідачем, повинна доказати відсутність своєї вини.

З вищевикладеного можна дійти до висновку, що після визнання боржника банкрутом, за наявності ознак доведення до банкрутства юридичної особи-боржника, погашення заборгованості банкрута є неможливим внаслідок дій та (або) бездіяльності засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі керівника боржника, які мають право давати обов`язкові для боржника вказівки чи мають змогу іншим чином визначати його дії, до поки такі особи не доведуть протилежного.

Разом з тим, Гораєвським І.Л., в силу ст. 74 ГПК України, не надано суду доказів на підтвердження зняття та використання коштів для відповідних потреб ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", що свідчить про безпідставність використання коштів із допомогою корпоративної картки за період виконання повноважень директора Боржника, так і після припинення таких повноважень.

За наведених обставин, суд приходить до висновку, що внаслідок протиправних дій Гораєвської Л.В. на посаді директора "Біопаливна аграрна компанія", с/г техніка та право оренди земельних ділянок були відчужені/перереєстровані на ТОВ "Контур-Т", де керівником був Гораєвський І.Л., а учасником - Гораєвська Л.В..

Отже, внаслідок протиправних дій Гораєвського І.Л. та Гораєвської Л.В. в період із 2011 року, активи ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" (в т.ч. грошові кошти товариства у загальному розмірі 18,5 млн. грн) були відчужені на користь заінтересованої юридичної особи, внаслідок чого товариство із 2012 припинило господарську діяльність (останній фінансовий звіт надано до ГУ статистики за 2011) та не змогло погасити заборгованість перед кредиторами у розмірі 1 164 734,91 грн, що стало наслідком порушення справи №902/1129/15 про банкрутство Боржника та в подальшому визнання Боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Також, згідно матеріалів справи, слідчим СВ Іллінецького ВП Гайсинського ВП ГУНП у Вінницькій області капітаном поліції Цвітком В.М. 27.05.2020 прийнято постанову про закриття кримінального провадження № 12016020150000371 від 26.10.2016 по факту розтрати майна ТОВ "Біопаливна аграрна компанія".

В силу ч. 4 ст. 236 ГПК України, при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановах Верховного Суду.

За змістом постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 09.10.2019 року по справі № 910/21232/16, субсидіарна відповідальність це додаткова відповідальність осіб, які разом із боржником відповідають за його зобов`язаннями у випадках, зокрема, передбачених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Згідно постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 30.01.2018 року у справі № 923/862/15, діюче законодавство України не пов'язує можливість покладення субсидіарної відповідальності на відповідних осіб згідно з частиною п'ятою статті 41 Закону з обов'язковою наявністю вироку/вироків відносно таких осіб.

Відповідно до постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 05.02.2019 року у справі № 923/1432/15, чинне законодавство не пов'язує можливість покладення субсидіарної відповідальності в порядку частини 5 статті 41 Закону про банкрутство на третіх осіб з наявністю вироку у кримінальній справі щодо таких осіб про встановлення в їх діях (бездіяльності) кримінального правопорушення, оскільки в даному випадку особи в силу спеціального припису Закону про банкрутство притягуються до цивільної відповідальності у формі солідарного стягнення (аналогічний висновок викладений і в постанові Верховного Суду від 30.10.2019 року у справі №906/904/16).

Поряд з цим, приписи ч. 2 ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства не

передбачають наявність вироку у кримінальній справі для можливості покладення субсидіарної відповідальності на третіх осіб.

Отже, відсутність кримінальних проваджень не впливає на вирішення спору про притягнення особи до субсидіарної відповідальності.

Стосовно поданих заяв про застосування строків позовної давності, суд зазначає наступне.

Згідно ч. 1 ст. 251 ЦК України, строком є певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення.

Відповідно до ч. 1 ст. 252 ЦК України, строк визначається роками, місяцями, тижнями, днями або годинами.

Стаття 253 ЦК України визначає, що перебіг строку починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок.

В силу ч. 1 ст. 254 ЦК України, строк, що визначений роками, спливає у відповідні місяць та число останнього року строку.

За змістом ст. 256 ЦК України, позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Відповідно до ст. 257 ЦК України, загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Приписи ст. 260 ЦК України передбачають, що позовна давність обчислюється за загальними правилами визначення строків, встановленими статтями 253-255 цього Кодексу.

В силу ч. 3, ч. 4 ст. 267 ЦК України, позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення. Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові.

Відповідно до п. 1 Методичних рекомендацій щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства, затверджених Наказом Міністерства економіки України від 19.01.2006 р. № 14, ці Методичні рекомендації розроблено з метою визначення однозначних підходів під час аналізу фінансово-господарського стану підприємств на предмет виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства; своєчасного виявлення формування незадовільної структури балансу для вжиття заходів щодо запобігання банкрутству підприємств, а також виявлення резервів підвищення ефективності виробництва та відновлення платоспроможності підприємств шляхом їх санації (далі - методичні рекомендації).

Отже, вказані методичні рекомендації регулюють процедуру здійснення аналізу фінансово-господарського стану підприємств на предмет виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства, а тому посилання заявників на положення цих методичних рекомендацій до відносин, пов'язаних із застосуванням строків позовної давності, які врегульовано ЦК України, є не вірним.

Згідно п. 3.2 методичних рекомендацій, визначення ознак дій з доведення до банкрутства здійснюється за період, що починається за три роки до дати порушення справи про банкрутство, у разі наявності ознак неправомірних дій відповідальних осіб боржника, що призвели до його стійкої фінансової неспроможності, у зв'язку з чим боржник був не в змозі задовольнити в повному обсязі вимоги кредиторів або сплатити обов'язкові платежі.

Відповідно до матеріалів справи, ухвалою суду від 26.08.2015 року порушено провадження у справі № 902/1129/15 про банкрутство ТОВ "Біопаливна Аграрна компанія".

Згідно листа Головного управління статистики у Вінницькій області № 03.1-99/394-18 від 21.11.2018 року, останній фінансовий звіт ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" надано до ДС статистики за 2011 рік.

Зважаючи на встановлені обставини, неподання Боржником фінансової звітності в період з 2013 року до моменту порушення щодо нього справи про банкрутство у 2015 році, проведення аналізу фінансово-господарської діяльності ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" за період з серпня 2013 року по серпень 2015 року, було об'єктивно неможливим за

відсутності фінансової звітності боржника за вказаний період.

Згідно ч. 1 ст. 261 ЦК України, перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Отже, початок перебігу позовної давності збігається з моментом виникнення у зацікавленої сторони права на позов, тобто можливості реалізувати своє право в примусовому порядку через суд.

Суд звертає увагу на те, згідно вимог ч. 2 ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства, правом на пред'явлення вимог до третіх осіб, які несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку із доведенням його до банкрутства наділений ліквідатор.

З огляду на вказане, перебіг позовної давності за вимогами ліквідатора до третіх осіб може розпочатися лише після відкриття ліквідаційної процедури боржника і призначення ліквідатора.

Як вбачається з матеріалів справи № 902/1129/15, 15.12.2015 року судом винесено постанову про визнання боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Отже, із 15.12.2015 року, могли бути заявлені вимоги до третіх осіб, які несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями Боржника.

Водночас, ухвалою суду від 26.08.2015 р. у справі № 902/1129/15, зокрема, введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та застосовано наслідки введення мораторію, зокрема, зупинено перебіг позовної давності на період дії мораторію.

Згідно п. 4 ч. 3 ст. 41 Кодексу України з процедур банкрутства, **протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів зупиняється перебіг позовної давності на період дії мораторію.**

Також, ухвалою суду від 17.10.2018 року призначено ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" у справі № 902/1129/15 арбітражного керуючого Демчана Олександра Івановича.

За змістом постанови Верховного Суду від 30.10.2019 року у справі № 906/904/16, ліквідатор за наявності ознак банкрутства боржника з вини його засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі з вини керівника боржника, для забезпечення реалізації принципу безсумнівної повноти дій ліквідатора у ліквідаційній процедурі, подає таку заяву (про покладення субсидіарної відповідальності) не раніше ніж після завершення реалізації об`єктів ліквідаційної маси та розрахунків з кредиторами на підставі вчинення такої реалізації у ліквідаційній процедурі при наявності обставин недостатності повного погашення кредиторської заборгованості банкрута.

Відповідно до ч. 1, ч. 2 ст. 62 Кодексу України з процедур банкрутства, усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на праві власності або господарського відання, включаються до складу ліквідаційної маси. Майно, визначене родовими ознаками, що належить банкруту на праві володіння або користування, включається до складу ліквідаційної маси.

Як вказувалося вище, 27.05.2020 прийнято постанову про закриття кримінального провадження № 12016020150000371 від 26.10.2016 та прийнято постанову Сьомим апеляційним адміністративним судом від 03.12.2019 у справі № 120/474/19-а про стягнення переплат по податках.

Також, ухвалою суду від 20.05.2019 року, було задоволено клопотання арбітражного керуючого Демчана О.І. № 02-01/57-69 від 07.05.2019 року, у повному обсязі; зобов'язано Департамент превентивної діяльності Національної поліції України та Головне управління Національної поліції у Вінницькій області оголосити в розшук, внести відомості щодо розшуку до автоматизованих обліків та затримати автотранспортні засоби та сільськогосподарську техніку, зареєстровану за Товариством з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія".

Слід зазначити, що вказані обставини мали суттєве значення для формування ліквідаційної маси Боржника.

При цьому, згідно ч. 2 ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства, розмір вимог до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства, визначається з різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

Разом з тим, ліквідатором повідомлено, що останнім в ході виконання повноважень ліквідатора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", майна товариства не виявлено, про що надано відповідні докази, однак виявлені обставини для застосування субсидіарної відповідальності до колишніх керівників Боржника.

Враховуючи викладене, право арбітражного керуючого Демчана О.І. на звернення до суду із заявою про покладення субсидіарної відповідальності з метою стягнення відповідної суми коштів із винних осіб для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, виникло після завершення усіх дій щодо пошуку активів Боржника з метою їх реалізації, які виявились безрезультатними, а тому за наявності підстав для застосування субсидіарної відповідальності, з огляду на вказане, суд приходить до висновку про відсутність підстав для застосування строків позовної давності.

Враховуючи викладене, суд дійшов про відмову у задоволенні заяв Гораєвської Л.В. та Гораєвського І.Л. про застосування строків позовної давності.

Стосовно визначення розміру субсидіарної відповідальності, суд звертає увагу на те, що оскільки ліквідатором Боржника не було виявлено майна для включення його до ліквідаційної маси, відтак неможливим є встановлення різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

Однак, зважаючи на те, що матеріалами справи підтверджується кредиторська заборгованість у розмірі 1 164 734,91 грн (ухвали суду від 03.11.2015, 08.06.2016, 23.10.2018) та обставини для застосування субсидіарної відповідальності до колишніх керівників Боржника, суд приходить до висновку про покладення на колишніх керівників ТОВ "Біопаливна аграрна компанія" Гораєвського І.Л. та Гораєвську Л.В. субсидіарної відповідальності у розмірі 1 164 734,91 грн.

Враховуючи викладене та встановлені обставини справи, суд дійшов висновку про задоволення заяви арбітражного керуючого (ліквідатора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія") Демчана О.І. № 02-57/118 від 01.06.2020 року до Гораєвської Людмили Василівни та Гораєвського Ігоря Леонідовича про покладення субсидіарної відповідальності у справі № 902/1129/15 (902/579/20), в повному обсязі та стягнення солідарно із Гораєвської Людмили Василівни та Гораєвського Ігоря Леонідовича на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" грошових коштів у розмірі 1 164 734 грн 91 коп. у якості субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", у зв'язку із доведенням до банкрутства.

Керуючись ст. ст. 1, 2, 9, 58-61 Кодексу України з процедур банкрутства, ст. ст. 2, 3, 18, 42, 73, 74, 76-79, 86 232-236, 242, 326 Господарського процесуального кодексу України, суд -

У Х В А Л И В :

1. Задоволити заяву арбітражного керуючого (ліквідатора ТОВ "Біопаливна аграрна компанія") Демчана О.І. № 02-57/118 від 01.06.2020 року до Гораєвської Людмили Василівни та Гораєвського Ігоря Леонідовича про покладення субсидіарної відповідальності у справі № 902/1129/15 (902/579/20), повністю.

2. Покласти субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" (вул. Черняхівського, 2-а, с. Купчинці, Іллінецький район, Вінницька область, 22735; код ЄДРПОУ 35041358) у розмірі 1 164 734 грн. 91 коп. у зв'язку з доведенням товариства до банкрутства на Гораєвську Людмилу Василівну (вул. Борисоглібська. 17/1, кв. 6, м. Київ, 04070; 26.01.1958 р.н., паспорт СО №201601, виданий Подільським РУ ГУ МВС України в м. Києві 20.08.1999, ІПН 2121004081) та Гораєвського Ігоря Леонідовича (вул. Борисоглібська, будинок 17/1, квартира 6, м. Київ, 04070, 14.08.1977 р.н., ІПН 2835001559).

3. Стягнути солідарно із Гораєвської Людмили Василівни (вул. Борисоглібська. 17/1,

кв. 6, м. Київ, 04070; 26.01.1958 р.н., паспорт СО №201601, виданий Подільським РУ ГУ МВС України в м. Києві 20.08.1999, ІПН 2121004081) та Гораєвського Ігоря Леонідовича (вул. Борисоглібська, будинок 17/1, квартира 6, м. Київ, 04070, 14.08.1977 р.н., ІПН 2835001559) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопаливна аграрна компанія" (вул. Черняхівського, 2-а, с. Купчинці, Іллінецький район, Вінницька область, 22735; код ЄДРПОУ 35041358) грошові кошти у розмірі **1 164 734 грн 91 коп.** у якості субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", у зв'язку із доведенням до банкрутства.

4. Видати наказ після набрання ухвалою суду законної сили.

5. Копію ухвали направити згідно переліку рекомендованим листом.

Згідно ч. 4 ст. 9 Кодексу України з процедур банкрутства, ухвали та постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, прийняті господарським судом у справі про банкрутство, набирають законної сили з моменту їх прийняття, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

Ухвала може бути оскаржена до суду апеляційної інстанції в порядку та строки, встановлені статтями 254-256, підпункту 17.5 Перехідних положень Господарського процесуального кодексу України.

Суддя **Тісецький С.С.**

Виготовлено з автоматизованої системи документообігу суду

Судове рішення набрало законної сили «__» серпня 2020 р.

Господарський суд Вінницької області * Україна * 02844558

Помічник судді

04.09.2020

Всього в копії ___ арк.
Помічник заст. голови суду
Кучер Р.Ш.

Віддрук. 11 прим.:
1- до справи
2, 3 - ДПАТ "НАК "Укрaгролізинг", вул. Мечникова, 16-а, м. Київ, 01601 в особі Вінницької філії НАК "Укрaгролізинг", вул. Острозького, 54, м. Вінниця, 21009;
4 - ТОВ "Біопаливна аграрна компанія", вул. Черняхівського, 2-а, с. Купчинці, Вінницька обл., Іллінецький р-н, 22735;
5 - Вінницькому обл. від-ню Фонду соціального захисту інвалідів, вул. Пирогова, 135-А, м.Вінниця, 21100;
6 - Рябошапці О.Ю., вул. Стахурського, буд. 6, кв. 77, м. Вінниця, 21027;
7 - ТОВ "Заатен-Уніон Україна", вул. М. Раскової, 52В, оф. 5, м. Київ, 02002;
8 - Арбітражному керуючому Демчану О.І., вул. Саксаганського, 88, а/с 210, м. Київ, 01032;
9 - ГУ ДПС у Вінницькій області, вул. Хмельницьке шосе, 7, м. Вінниця, 21018;
10 - Гораєвській Л.В., вул. Борисоглібська, 17/1, кв.6, м. Київ, 04070;
11 - Гораєвському І.Л., вул. Борисоглібська, 17/1, кв.6, м. Київ, 04070.

*3*1597366*1*0*